

Endelig er det uheldigt, at det ikke kan udelukkes, at Europol vil kunne modtage oplysninger, der er opnået ved tortur. SF finder, at Europol skal tage de stærkeste forholdsregler herimod.

Det er ikke lykkedes at få belyst, hvilke konkrete registre Europol nu får udvidede beføjelser til at oprette. Der åbnes blot en hjemmel herfor i lovgivningen. En tryghedsskabende omstændighed er dog, at et nyt register først skal godkendes i Rådet, således at der er en demokratisk kontrol med oprettelsen af nye registre.

Et *mindretal* i udvalget (DF og EL) indstiller beslutningsforslaget til *forkastelse* ved 2. behandling.

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget er tilhængere af, at Danmark engagerer sig stærkt i bekæmpelsen af terrorisme i alle internationale fora. På dette område må man nok sige, at EU har sat sig mellem to stole: På den ene side har man forsøgt at igangsætte nogle initiativer om samarbejde landene imellem, og på den anden side har man på en række andre områder virkelig givet forbryderne en håndsækning.

Et af de områder – hvad der jo fuldstændig åbenlyst er en håndsækning til den internationale kriminalitet – er selvfølgelig, at man har nedlagt den nationale grænsekontrol. Det er helt klart, at de ekstremt lave priser på narkotika, den hovedløst store mængde illegale våben og den frygtelige tendens, der er til kvinde- og menneskehandel, direkte kan tilskrives, at man i dag har fri adgang til EU, når man bare er kommet ind fra en af de østeuropæiske grænser. Det er selvfølgelig en kæmpe håndsækning særlig til den internationale kriminalitet og terror. Derfor må man sige, at EU på det område har spillet tolt fallit.

Derfor er det klart, at man, i hvert fald når man kommer med Dansk Folkepartis udgangspunkt, har en vis skepsis, når der er nogle, der siger, at et samarbejde, som i dag fungerer rimelig godt, pludselig skal flyttes ind i et EU-system. Det er klart, at man er skeptisk, når man i ministerens bemærkninger kan se, at der egentlig ikke ændres så meget i beføjelserne og måden at samarbejde på, men at det ene handler om, at det her nu også skal være et EU-instrument. Bl.a. anføres det under punkt 3.6 i bemærkningerne til beslutningsforslaget, at det som noget nyt vil være sådan, at formandskabet for Europolis styrelsesråd fremover skal varetages af en af de tre medlemsstater, at det altså bliver EU's formandskab,

som også skal stå i spidsen for Europol, lige så vel som det af punkt 3.7 i bemærkningerne fremgår, at de almindelige regler om privilegier og immunitet, som gælder efter EU's regler, nu også skal gælde for ansatte i Europol.

Så der er ingen tvivl om, at beslutningsforslaget flytter et samarbejde, som egentlig har fungeret ganske fornuftigt uden for EU, og som egentlig har været ganske velfungerende mellem de forskellige politimyndigheder, når det har handlet om at udveksle informationer og kunne briefe hinanden og snakke sammen over grænserne, ind i en EU-kontekst med det EU-styrelsessystem, med det EU-bureaukrati, med de EU-beslutningsprocesser osv., som vi kender fra det eksisterende samarbejde. Derfor må man i hvert fald på baggrund af det her forslag stille et ganske enkelt spørgsmål, og det er: Hvad skal alt det her egentlig til for?

Dette spørgsmål stillede Dansk Folkeparti under førstebehandlingen af beslutningsforslaget, men har ikke fået noget svar. Med andre ord har regeringen ikke kunnet godtgøre, hvad det vil gavne, at Europol nu bliver en EU-politienhed. Europol fungerer fint i dag, og Dansk Folkeparti kan derfor ikke tilslutte sig, at samarbejdet fremover skal lægges ind under EU.

Enhedslistens medlem af udvalgets holdning til beslutningsforslaget tager udgangspunkt i to grundsynspunkter, nemlig at EL ikke er tilhængere af, at EU skal overlades mere magt, og at man giver Europol flere beføjelser til at indsamle information til trods for, at manglende databeskyttelse ofte har været kritiseret.

Det er altså det ene element i det her forslag, der gør, at EL ikke kan støtte det, nemlig at det udvider EU's magtbeføjelser, uden at det er sandsynliggjort, at det er nødvendigt at gennemføre denne øvelse for at sikre, at man bedre kan bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet end ved at beholde den nuværende struktur.

Det andet er, at man så også lige benytter lejligheden til at indføre nogle nye muligheder for at indsamle informationer, oplagre informationer og bevare informationer. Og man gennemfører også nogle andre stramninger, som EL heller ikke mener der er ført nogen egentlig argumentation for er nødvendige for at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet.

Både fra et EU-kritisk synspunkt og fra et retspolitisk synspunkt indstiller Enhedslisten derfor beslutningsforslaget til forkastelse.